

KOLBACH KLAUDIA

Összetartás

*Az emberek sok mindent nem tudnak,
És mégis, mást előszeretettel szídnak.
Csak mondják a sok hazug szitkot,
De csak maguk alá söprik a piszkot.*

*És amikor nem bírja tovább lelked,
Megpróbálják összetörni szíved.
De a rengeteg ellenségen kívül,
Barátaid itt vannak a szíved körül.*

*Ha bárki megpróbál sebet ejteni rajta,
A sok barát láncba kapaszkodva,
Összetartja.*

*Végül jöhet bárki, s ő ütheti, verheti,
A szív állja a próbát,
Még csak meg sem érzi.*

Tisztelt medinaiak!

Köszönöm, hogy sokan eljöttek a Honvédelmi Minisztérium által tartott tájékoztatóra. „Kétezer – tizenegy március”. Az elmúlt évek küzdelmei, sikerei, csatlódásai után itt állunk egy új lehetőség kapujában! Új lendület, új kezdet, aminek most minden esélye megvan, hogy hosszú évek után változás álljon be a falunk életébe. Hittel, bátorsággal és kellő alázattal állunk a feladat elé. Ne érzellemmel, hanem tárgyilagosan szemléljük

a döntéseinket, hiszen a tét óriási! Ezt a lehetőséget nem játszhatjuk el! A következő időszakban lévő tettek ennek a jegyében fognak eltelni. Ehhez az is kell, hogy a falunk megint magára találjon. Higgyük el, hogy összefogással előre nézve tesszünk, mert tenni akarunk! Ezekkel a gondolatokkal kívánok mindannyuiknak egészséget, erőt és reménységgel teli jövőképet.

Vén Attila, polgármester

A kép 1970 nyarán készült a medinai Halomról

Több kép is megtekinthető községünk honlapján
www.medinafalu.hu. Jó böngészést kívánunk!

Régi idők képei

Az ősi radarról...

(Gondolatok a medinai radarvita nyomán)

Március 24-én lángolva csaptak össze a vélemények és ellenvélemények az újból felszínre került radar – vita nyomán, pedig a medinainaknak illelne tudni, hogy az a hely, amely kijelöltetett, már birt egy radart, amely ha nem is hanghullámokkal pásztázta az eget, hanem fényjelekkel és füstjelekkel adta tovább és tovább az éppen fontos értesüléseket az egyik török tábornoktól a másik török táborig!

A történet pedig az 1526-os mohácsi csatavesztéssel kezdődött, amikor a török beözönlött Budára és folytatódott 1541-ben, amikor a mai Medina, akkor „Med” néven az idegenek fenntartása alá került. Amint a jó pasához illett, azonnal igyekezett kapcsolatot teremteni a környező és távolabbi csapatrészekkel és létrehozni a megfelelő hírcsatornákat.

Ez a terület, ahol most a lokátor áll, a környezetéhez viszonyítva sík terület. Ezért adott parancsot, hogy a katonák egy dombot hordjanak össze, s itt üttötte fel sátrát és vette szemügyre a közeli és a távolabbi környéket. Ezt a pontot annak idején „Kilátó hegynek” nevezték, mert három vármegyében is látszottak a küldött üzenetek. Sőt, amint az alább közölt leírás említi, a megfigyelés biztonságát növelte a nagyra nőtt szilfa, aminek az itt töltött 150 éves török esztendő alatt volt ideje magasra cseperednie.

Az alábbi idézet leírása nem a török időkbeli való, hanem a medinai História Domus tartalmazza, amit 1829-ben a falu hiteles jegyzője, Kelemen Lajos küldött Egyed Antal paksi katolikus plébános esperesnek egy 22 kérdésből álló felmérésre, a török 1686-os kivonulása után 243 évvel! A történet érdekessége abban áll, hogy a falu lakóinak emlékezetében akkor még ennyire tisztán élt a Kilátó hegy, ahogy ma nevezzük, a Halom történetéje. Még azt is tudni véli az emlékezet, hogy a kiemelkedés földjét a törökök turbánjukba rakott földdel hordták össze.

A História Domusból vett idézet így szól: „Helységünknek Medinai neve csak onnan láttatik lenni, minthogy bizonyos, hogy mohácsi ütközet idejében úgymint: a tizenhatodik századnak elején, a maig is Kilátó hegynek tájékán a Medinai basa seregével tanyázott légyen, ezen hegynek formája maig is megmutattya, hogy

emberek által csináltatott, melynek tetejében a mint mondatik, a Medinai Basának tábora sátora állott, melynek kerülete 167 lépés, ezen ezen dombot díszítse egy mellette levő nagy szilfa, mely szilfa és domb három vármegyében látzatóságok és Kilátó Hegynek nevezetik”.

História Domus nem más, mint falutörténet. Az 1700-as évek legvégétől, az 1800-as évek elejétől kezdik írni, a falu írást művelő embere a jegyző vagy a pap megőrköri a ritka eseményeket a természeti jelenségeket, árvíz, tűzvész, szárazság, valamint a település múltjára vonatkozó, de az emberek emlékezetében élő történeteket. Volt, aki nagyon szorgalmasan feljegyzett mindent, volt aki hanyagabban végezte a dolgát. Pedig az utókornak milyen jó lenne az emlékezet bősége!

Konrád László
Helytörténeti kutató

Sokszor elképedek, hogy az emberi agy tekervényei mennyi mindent gyűjtenek magukba, mennyi hitet tévhitet, a butaság ezer formáját és igyekeznek úgy közölni, mint nagy nagy bölcsességet. Nem veszik észre a gúnyos mosolyt, amely érveléseik miatt fakad – sőt büszkén felszegik a fejüket, mint a nagy titkok tudói. Sokszor a titkokat misztikus ködbe csomagolják és pánikba esnek saját ostobaságuk miatt. A másik félelem olyan, mint a fertőző betegség, terjed és látják a rémisztő véget, látják, sőt szentül hiszik, hogy a rémhír igaz. És a már nem csak butaság, hanem aljasság is és „beszariság” mert retteg az újtól, és más is rettegésben tart, amiről nem is tudja, hogy mi. Láttam sok arcon várakozó sunyissággal hallgatva, hogy ennek mi a véleménye, úgy formálja a választ, semmitmondóan, vagy együtt gondolkozva. Ilyenek vagyunk emberek, ismerjük el, hiúak, gyávák, lusták, gyanakvóak, nem látunk tovább az orunk hegyénél a cél érdekében, hazudozunk, és erőszakkal igyekszünk másra kényszeríteni a magunk akaratát. Az igazat nehéz elhinni – elhinni, be kell bizonyítani meg kell láttatni a kételkedőkkel az igazság arcát.

A község határának legmagasabb pontján már 25 éve működnek a lokátorok, most egy modernebb nagyobb teljesítményű berendezést kívánunk telepíteni a helyére. Ezidáig senkinek sem lett ebből adódóan betegsége, hátránya, sőt jó pár ember itt talált munkát, évek óta itt dolgozik.

De mégis, egy panaszt hallottam, hogy amikor elkezdett működni a lokátor akkor az ő tv-je azonnal elromlott – senki másé csak az övé. Talán ezek a pusztaság véletlenek egybeesése vagy csak a lokátor iránti ellenszenv mon-

datta vele – rá lehetett fogni, gyűlölni lehetett érte, neki ez a meggyőződése.

Egy aránylag fiatal ember oktatott ki az alfa, a béta és a gammasugarak kártékony hatásáról és arról, hogy ötven év múlva ezek miatt nem születik épkézláb gyermek. Ezt a súlyos jóslást mi már nem érjük meg, amit már nem tudunk bizonyítani, se, pro se kontra.

Egy aggódo asszony megosztja félelmét, mert csak sejtései vannak, hogy mi minden lehet azokban a hatalmas silókban ott a bázison. A felső utcaiak mesélték, hogy éjszakákon át hatalmas teherautók dübörögtek az utcán, szállítottak valamit – biztos, hogy nem levegőt?

– Ki tudja mi van, ott fenn, nem kötik az orrára senkinek? A „francnak” kell ez nekünk ide, csak idegesítenék minket.
– Voltál te ott a laktanyánál, láttad, mi van ott? – kérdezem.

– Nem én, megy a fene oda, meg biztos oda sem engednének.

– Hát én voltam ott – bevallom, nem csak én, hanem még húsz nyugdíjas.

– És, hogy jutottatok be?

– Úgy, hogy meghívott bennünket a parancsnok, egy mérnök hadnagy pedig mindent megmutatott és elmagyarázott. Azt tudom neked elmondani, hogy semmiféle silók nincsenek és semmiféle titkozatosság sem. A forgó radar antennák kint az udvaron, már messziről látni lehet és van egy adóház, ahova befitnak a légtérből a jelek, azokat számítógép rögzíti, és hogyha valami gyanúsítást észlelnek, azonnal továbbítják a központnak. Telephely, konyha legénységi körlet és irodák és semmi misztikum, semmi titkozatosság.

– Hát én azt hittem – hát, amit beszélték – hát akkor nem úgy van?

– Nem bizony nyugodj meg. Sikerült a félelmet megszelídíteni, a rémhír hatott e jobban, mint az igazság – nem árulta el.

Vannak szép számmal hírtelen lett fizikusok, atomtudósok, lokátorszakértők és jócska. Akik megmondják pontos dátummal, hogy három év múlva kipusztul a falu. A laikus ember logikája, és laikus megnyilatkozásai pedig nevetségesek.

A lokátor

Egy nyilatkozó azt állította, hogy a lokátor fölé dobta egy macskát és megsülve eset le. Legtöbben kimosolyogták a hozzá nem értés magas fokát vélték felfedezni – de volt, aki el is hitt belőle valamit. Furcsa szerzet az ember, a rosszszag nagyon hamar elhiszi a jóban, pedig kételkedik. Minél jobban magyarázzák érthetővé, akarják tenni, annál inkább ellene fordulnak, talán félelemből vagy dacból, butaságból vagy érdek, presztízs kérdés húzódik meg a háttérben. Van, aki a polgármesternek akar keresztbe tenni, vagy a képviselőnek akar borsot törni az orra alá, van, aki meg akarja mutatni, hogy neki van igazsága. Ez a nagy igazságosztó szembenézés már nem egyszer okozott kárt az itt élő embereknek. Medinaiak – lehet, hogy jó szándékkal – kárt tettek maguknak és a falubeli lakosoknak.

Egy pár esetet, amiről tudok, had soroljam fel ízelítőül, okulásul, hogy azt a hibát többször ne kövessük el.

1936-ban Kölesd község villamosított ezzel egy időben Medinára is be akarták vezetni az villanyt. A feltétel ötszáz izót kellett volna iratni a lakosságnak, de nem jött össze csak kétszáz. Félték az áramtól, az ismeretlentől, az újtól vakoskodtak a hármast az ötös petroleum lámpa mellett, nem hitték a villany előnyében. Talán a pénz sajnálták vagy erősebb volt a maradiság – bele törődtek – ha idáig jó volt, jó lesz ezután is? Villany Medinán csak 1948-49-ben lett mikor már haladó szellemű emberek voltak a község irányítói, de még akkor is csak úgy, hogy egypár halott is aláírt, hogy meglegyen az ötvenegy százalék. És milyen jó, hogy meglett!

A hangyaszövetkezeti boltot 1937-38-ban akarták újjáépíteni: modern nagy bolt, raktárak, boltos lakás. Én még láttam a tervrajzot, én még láttam papíron a megújult szép épületet. A szövetkezet akkori vezetősége mégis leszavazta az építkezést – azzal az indokkal, hogy a boltosnak nem építenek fürdőszobát – mondván nekik sincs. A szövetkezet azóta is toldozza,

foldozza a 200 éves öreg épületet, mert 1937-ben győzött a butaság, a maradiság az előrelátás felett.

A Sió szabályozása ugyancsak a 30-as évek derekára esett. Az irányító mérnök a falu alá, ahol várható volt, hogy kiönt a Sió egy gátat akart húzni. Azon a falurészen lakók meg a miniszteriumba is jártak, hogy meggyőítsék ezt a jóindulatú segíteni akaró gesztust. Az indok itt egypár taksonyfa, egypár rossz szilva, és almafa, a végén a Sió és a holtág köré rakatott a mérnök egy nagy homokdombot. Gát nem lett, gondolom ezeknek az embereknek eszükbe jutott a tévedésük, amikor árvíz volt és úszott a szalma, a szénakazal, pince is tele lett vízzel az istállóba is csordogált a víz. Jó párszor vízben állt a kultúrthoz, a hősök szobra és dőlt össze pár ház is – a makacsság itt is összefogott a butasággal megcsúfolta a jó szándékot.

Megvolt az új lokátorról a tájékoztató 120-130 ember hallgatta meg az okos higgadt tájékoztatót, amit a honvédelmi államtitkár és a hadsereg vezérkari főnöke tartott. Táblázatban adatokkal bizonyította, hogy a régi lokátort egy modernebb a környezet, az emberekre gyakorolt sugárzása egy mobiltelefonénál kisebb. A mérési adatokkal mindenki tanulmányozhatta, nem titkolóztak, és azt hiszem, ez meggyőzte a kételkedőket. Az államtitkár úr olyan próbaszavazás felén megkérdezte – ki ellenzi a lokátor telepítését? Kilencen nyújtották fel a kezüket a többi ember elfogadta. Talán végre megszűnik az az ostoba ellenállás, ami sok esetben jellemezte az itt élő embereket. A ma embere már messzebbre lát, nem tart a szeme elé átláthatatlan ködöt a visszahúzó maradiság. Reméljük a jobbat, hogy a jövő szebb napokat hoz és a következő nemzedék igazolja, hogy helyes volt a döntés. Aki nem mer újat kezdeni, aki egy helyben topog és siránkozik a régi elavult élet felett, az lemarad és az idő kikerüli, elrobbog mellette nyomot sem hagy. Ha nem lettek volna bátor emberek, felfedezők és feltalálók, akiket sokszor meghurcolt az ostobaság, vajon hol lenne ma az emberiség?

Csizmadia János

Jeles napok: nagyböjrt, húsvét

A Nagyböjtről

Az emberek többségének a római katolikus hívők jutnak az eszükbe. És valóban: a Nagyböjrt a Húsvét előtti negyven napos felkészülési időszakot jelenti, amely a Hamvazószerdával veszi kezdetét a keresztény egyházi naptárak szerint. Ez a negyven nap Jézus Krisztus böjtölését, szenvedését és kereszthalálát hivatott megidézni. Ebben az időszakban a lila szín a domináns, az egyház lila köntösbe bújtat ilyenkor a kegytárgyaktól kezdve a keresztekig mindent. A templomokban ilyenkor hiába is keresnénk, nem helyeznek el virágokat. A böjtöt a Nagyhét váltja majd fel, amely a Virágvasárnapal kezdődik.

Hamvazószerdán, a Nagyböjrt időszakának kezdetén a római katolikus szentmiséken a pap megáldja a hamut a liturgia szerint. Ez egy ősi hagyományra vezethető vissza, amely mindmáig fennmaradt: a hívők, a vezeklés részeként hamut szórtak a fejükre. Az előző évben megszentelt és elégetett barba hamujából a pap keresztet rajzol a hívők homlokára, ez gyakorlatilag a porból lettünk, porrá leszünk folyamatát kívánja leképezni. Azaz: a hamu által megtisztul-

nak a hívők, de ugyanúgy tudatja- mindannyian halandók vagyunk

A régmúlt időkben a böjrt napjain csak kenyéret, sőt és száraz növényi ételeket ehettek az emberek, és mindezt naponta egyszer. Sokan nem fogyasztottak tejterméket, de érdekes módon halat igen. Olajjal főztek, és nem volt kirívó eset, hogy külön edényeket használtak a böjtös ételeknek. Ezeknek az apróságoknak tűnő szokásoknak mind-mind szimbolikus tartalmuk van.

A keresztények tehát ebben a bűnbánó időszaknak is nevezett 40 napos periódusban Jézus Krisztus feltámadását várják, Húsvét szent ünnepére készülnek fel. Kiengesztelődéssel és lemondással bizonyítják, hogy felkészültek az új kezdetre.

A Húsvét

A keresztény világ egyik legnagyobb ünnepe. Jézus feltámadását ünneplik mindenhol a templomokban. A történet szerint két nappal előtte, pénteken, feszítették keresztre őt a római katonák, azzal gyanúsították, hogy forradalmat

indíthatott volna a tanításaival és hogy ő akart lenni a király. Ezért csúfságból töviskoronát tettek a fejére, kezét, lábát odaszegezték a kereszthez és a feje fölé odatűztek egy papírt, amin ez állt: I.N.R.I. - Iesus Nazarensis, Rex Iudaeae. Magyarul: Názáreti Jézus, Judea királya. Szegény, meg is halt néhány órában belül, a családja eltemette, zsidó szokás szerint egy barlangot ásva a domboldalba az Olajfák Hegyén és egy nagy, nehéz kővel tartották be a sírt. Lévén, hogy másnap szombat volt és olyankor a tízparancsolat szerint pihenni kell, a családja és a tanítványai csak vasárnap mentek ki megint a sírhoz. De mit találtak ott...!? Üres volt a gödör! Egy angyal állt mellette és azt mondta a gyászolóknak: "Nincs már itt, mert feltámadt!"

Gondolom észrevették már, hogy a dátum évről évre változik. Akkor vajon hogyan tudják, mikor kell ünnepelni? Pedig ezt magad is

kiszámolhatod úgy, hogy megfigyeled mikor van az első telihold március 21 után és akkor az utána következő első vasárnap lesz a Húsvét.

Több európai nyelven a teuton (norsze) Óstra istennő ünnepének a neve ragadt a húsvétra: Oster(német), Easter(angol). Az istennőt szimbolizálta a tojás és a nyuszi, ez utóbbit Németországban kezdték el újra húsvéti szimbólumként használni az 1800-as években és onnan terjedt el ma már a világon mindenhol.

De a világ minden táján ünnepelek valamilyen tavaszi ünnepet a nem keresztények is. Mióta a világ - világ, az emberek örvendeztek és megünnepelték a tavaszt, a természet felújulását. A leguniverzálisabb szimbólum a tojás, mivel az a termékenységet, új életet juttatja eszünkbe. Gyakori ötlet a tojások színezése, a "piros", vagy "hímes" tojás, már az ősi Babilonban is csinálták. Később az egyiptomi templomokat is kidíszítették velük tavasszal. Ma a legmesteribben díszített tojásokat az ukránok készítik. Itt van erre egy szép példa:

A lilium is ősi pogány szimbólum, a termékenység jele, szintúgy a gyertyák, amik az ilyenkor rakott nagy tüzekre emlékeztetnek.

Felhívások, információk, értesítések, hírek:

Eboltás

Tájékoztatjuk a lakosságot, hogy április 14-én (csütörtök) **eboltás** lesz. Medina (tűzoltószerház előtt) 16.00 - 17.30 -ig. Medina Szőlőhegy (Művelődési ház előtt) 18.00 - 18.30 -ig. **Az oltás díja 3.000,- /eb ami tartalmazza a féregtelenítő gyógyszer árát.**

ÖNKORMÁNYZATI ÜGYFÉL FOGADÁS IDEJE

Hétfő: az ügyfél fogadás szünetel
Kedd: 13⁰⁰ - 16⁰⁰-ig
Szerda: 8⁰⁰ - 12⁰⁰,
illetve 13⁰⁰ - 16⁰⁰-ig
Csütörtök: 8⁰⁰ - 12⁰⁰-ig
Péntek: 8⁰⁰ - 12⁰⁰-ig
Dr. Fábán László körjegyző fogadójára minden szerdán egész nap.

Értesítjük a lakosságot, hogy a hulladékszállítás rendje az alábbiak szerint változik 2011. április hónaptól (szerda helyett csütörtök).

Az új rendszer szerinti első ürítési nap 2011. április 7. (csütörtök).

Tisztelt Adózók!

Megköszönjük, ha adójuk 1 %-val támogatják a medinai civilszervezeteket, ezzel is hozzájárulva az egyesületek működéséhez. Segítségüket előre is köszönjük!

Medina Községért Közalapítvány adószáma:

18859799-1-17.

Medinai Polgárőr Egyesület adószáma:

18867260-1-17.

Értesítjük a lakosságot, hogy 2011. április 20-án (szerda) 18.00 óra kezdettel a medinai Művelődési házban közmeghallgatást tartunk.

TAVASZI NAGYTAKARÍTÁS MEDINÁN!

Szeretettel, várunk minden medinai lakost településünk tavaszi nagytakarítására. Tisztítsuk meg közterületeinket, az illegális személtelakókat szüntessük meg.

2011. május 07-én (szombat) 8.00 órakor várjuk a részt venni szándékozókat az Önkormányzat épülete előtt. Kesztyűt, zsákokat biztosítunk.

HELYI ÉRTEKEINK

GOSZPUDI POMILUJ

„Nincs már szívem félelmére, nézni sírom fenekére”- mondja a kalvinista ének. Van benne igazság, mert mintha a halott énekelné, kiáltan a világgá, hogy nem fél, ő nem tud semmiről, neki bevégeztetett. Az élők, akik éneklnek, ők miért féljenek, ők egészségesek, még nem gondolnak a halálra, a sír fenekére. Így hát úgy fest az ének, mintha boldogan menne a sírba, akinek mennie kell, nótaszóval, mint a háborúban a katonák, ők is halálba mentek. Mi mindent elhisz az ember, és mi mindent elhitetnek vele, a nagybeteggel, hogy meggyógyul hamar, a buta, hogy okos, a csúnyáról, hogy szép és sorolhatnám ki mit, hisz magáról és másról. Az öngyilkos magánylónak is szépet ígérnek, a másvilág szépségét, a lelki üdvét, hogy az Isten, a próféták a keblükre öleli. Aki ígér, aki beléjük sulykolja, az nem megy, az nem vágyik oda, hogy mer másoknak olyat állítani, amit ő sem hisz el, ami nem létezik. Ő az agitátor, és annyit tud, hogy a másvilágról nem jön vissza senki, nem lesz, aki vádolja, nem lesz, aki elmondja mi az igazság. Az ő lelkiismerete tiszta, a fanatizmusa határtalan, ő a vezér a halálba küldő szívtelen gyilkos stratégia. Embert uszítanak emberre, mint vérebe tépik egymást, hogy megmaradjon jusson neki egy - két jó falat. Mintha nem fogynánk nélküle is napról napra, ezer betegség leskelődik ránk, ezer veszély és végül, aki megmarad az öregkor söpri sírba. De az legalább élt, megélte a megélhető korhatárt, mint korhadttól fá dől ki, ha jön a vihar.

Az öregember, ha minden csendes benne és körülötte, akkor érzi a vést, készül rá, várja és mégis váratlanul éri.

Nyolcvanegy év már elmúlt lettem és valami nagyon nem tetszik, veszélyt érzek valami olyat, ami még nem volt- így emlékszik Milán barátom. Gyenge lettem, már sokminden nem érdekel, lelassult minden, a gondolkodás, a mozgás, úgy érzem nehéz már az élet. Valamikor csak úgy átugrottam hozzád, most már nagyon messze vagy, háromszor is megpihenek, ide érek. Tudom, csak az ötödik szomszéd vagy, de lassú és rövid a lépés, nehéz mozogni. Attól tartok, hogy megunt az élet, ki akar szállni belőlem, próbálok nem engedni, meddig sikerül ki tudja? El kell rendezni körülöttem, földet, gépeket, hogy a gyerekeknek ne hagyjak gondot. Sokszor van olyan érzésem, ráérek még, de jön egy másik, ami arra int, ne halogassam, elkésem. Az a furcsa, hogy idáig fel sem merült bennem. Talán ez jeladás, figyelmeztetés, vagy csak a fantáziám szabadult el egy kicsit? Valamit érzek, de nem tudom megmagyarázni mit, nem szeretem ezt a nyolcvanegyedik évet, ez hoz rám valami bajt.

- Nem nagyon sokat vagy te egyedül - szólok közbe - és a gondolataid mindig az elmúlást kutatják, az lett most a rögeszméd, és nem tudsz szabadulni tőle?

- Nem hiszem, mert idáig leködött a szántás, a gépek javítása, én úgy érzem egyszerűen ellustultam. Ha valamit intézni kell, elütöm azzal, majd holnap, holnapról holnaputánra. Lustaság-bizonygatja akaratosan - érted lustaság!?

- Talán nem pihened ki magad, vagy nem alszol jól, talán egy kis nyugtató kellene, kérdezd meg az orvost!

- Nem hiszem, mert ez olyan más valami, olyan érzés, ami nem idegesít és mégis foglalkozni kell vele. Ott motoszkál az agyamban, és ezerféle képpen elképzelem, hogy itt a vég.

- Gyere át sűrűbben beszélgetni, meglátod elmúlik ez a képzelgés feloldódnak a szorongó érzések.

- Látod már ehhez is lusta vagyok, lusta, egyszerűen nincs kedvem hozzá.

Harang kondul delet jelezve.

Ha már dél van, jól elbeszélgetjük az időt, menj te is ebédelni, szervusz.

Pár napig nem jön, nem látom, egy reggel telefon cseng, megismerem a hangját a lánya.

- Jani bácsi azért szólok, az éjjel meghalt apu.

A meglepetéstől alig jön ki részvét a számon. Hát ennyi az élet?

Már érezte, töpreng, már erre készült. Mikor itt volt utoljára már készítette a számadást.

Nem tudom elkészült-e vele?

Talán nem fejezte be, az utolsó számadással elkésett ő is?

A Gojkó-hegyi szerb temető, máshol nem látható kereszttekkel. Piros fekete háromszögek jelzik ezt a kis közösséget, alatta cirilbetűs feliratokkal, nevek.

Nekünk megszokott, a miénk, vidékiek megcsodálják, furcsa nekik, de levett kalappal hajt fejet előttük ő is. Szerb emberek nyugszanak itt, Kozicsok, Szokicsok, Gojkovicsok, Rafajlovicsok, Simo-

novicsok, Márjanovicsok, Ráki-csok. Hosszú a lista, már háromszáz éve talált hazát e nép, egy temetőnyi szerb család pihen a Gojkó-hegyen. Elkopnak lassan, már kicsi a számuk, kit erre, kit arra vitt a sorsa, de mindenkinek itt a haza a szülőföld.

Mennyivel gazdagabbak vagyunk mi, mint mások, ismernünk egy más kultúrát, más szokásokat, nyelvet, vallást, amelynek a gazdagsága minket is gazdagít.

Ha megnézték itt temetést, látjátok, hogy tiszteli egyik nép a másikat, hogy vesz búcsút halottaiktól. Hagyományait, hogy igyekszik megtartani azt a kincset, ami nagy kár lenne, hogyha elveszne.

Fent a Gojkó-hegyen a temetőben a temetési menet úgy nézett ki, mint egy hatalmas fekete sereg, egy - egy sóhajjal búcsúzott. A sír kiásott szája ásitott feketén, az ősz napsugara még beragyogott, mielőtt elnyelte a koporsót. A papok szenteltvizet szórtak, a vadászkiáltók búcsút zokogtak az öreg vadásznak. Nem vadászatra hívták Nimród fiait, nem vadat űzni, menni a vad után, az utolsó búcsú hangja ömlött ki a kürtből. Ahogy az első hantok gördültek a sírba, zenész barátok kezében sirt a gitár egy régi kedves dal lebegett a temető felett. Ki tudja, most merre jár a lélek, ki tudja rá talál - e a kürtök hangja, és az a régi dal. A sír bezárul, szívekben egy emlék, hordja mindenki magában, amíg él. A temető elnéptelenedik széted a fekete sereg, egy szoba üresen maradt, nem tesz - vesz egy öreg a ház körül.

A papok áldást hirdettek a sírra: goszpodi pomiluj. **Csizmadia János**

KUNER JÁNOS

A Sekina visszatér!?

Álmodjatok szebb világot magatoknak!

A régi össze fog dőlni!

Sok ember meghal, mert meg fogják ölni!

A bűn és a gonoszság már égig ér!

Ez miatt fog kiömleni sok-sok vér!

Távol került az ember már az Istentől!

Tengernyi bajban mind jobban elmerül!

Lassan elfogy hit, remény és szeretet!

Ezek nélkül igaz élet nem lehet!

Ha nem szántasz, gaz terem kenyeret!

Nem is aratsz, meg esznek az egerek!

Szegény leszel, ritkán eszel főtt ételt!

Társaid közt nem képez kivételt!

Sínylődsz csak és gaz veri fel portádat!

Tátott szájjal nézed, hogy rabolják hazádat!

Rabszolgaként élsz, kivert kutya módjára,

Szomorúság vetődik agyon győzött orcádra!

A medinai Nyugdijas Érdekszövetségről

Szervezetünk 13 éve alakult. A 2010-es év sem volt unalmas számunkra.

Az év minden hónapjára jutott valamilyen program, a horvátországi nemzetközi nyugdíjas találkozóztól a hazai gyógyfürdőzésig, vagy a helyi óvodás versenyen, esetleg a szoboravató ünnepségen való részvételig.

Az előző évekhez hasonlóan a medinai szépkorúaknak tavaly is lehetőségük volt kedvezményes gyümölcs és zöldség vásárlására.

A korábbi évekhez viszonyítva több támogatást kaptunk cégektől, magánsze-

mélyektől, önkormányzattól. Ettől függetlenül alaposan meggondoltuk mire költünk a pénzt. A támogatásokból vásároltunk a rendezvényeken használható eszközöket és varrattunk egyforma kötényeket, ami üde színfolt egy-egy eseményen.

A 2011-es programjaink között szerepel többek között júniusban budapesti kirándulás és gyógyfürdőzés is.

A szövetség tagjainak egymás iránti figyelme, az összefogás erősíti a közösségünket. A közös célok érdekében mindenkivel kivette a részét a munkából.

Sárdiné Iker Anna, elnök

HELYI ÉRTEKEINK:

Ezúton szeretnénk elnézést kérni a nyomdai és szerkesztési hibáért, mert Csizmadia János Köszönöm Édesanyám című novellája nem jelent meg teljes terjedelmében, a novella elolvasható településünk honlapján a www.medinafalu.hu oldalon.